

begyndt at blive fraværende og at ymte om, at han nødvendigt maatte tage til Byen inden Klokken tolv, fordi han til Brug for sit Arbejde skulde søge nogle Oplysninger i et af de offentlige Kontorer, hvor der lukkedes Klokken tre.

Da Klokken var bleven elleve, turde Jakobe derfor ikke holde paa ham længer. Hun fulgte ham næsten helt til Stationen og tog ved Afskeden det Løfte af ham, at han vilde komme tilbage til Middagstid.

Da Per naaede Byen, satte han sig straks i en Droske og kørte hen til det Administrationskontor, hvor hans Broder Eberhardt havde Ansættelse. Han gav her Kusken Ordre til at vente paa ham og forsvandt derefter ind gennem Porten i den store, skiddengraa Bygning ved den plumrede Kanal.

Siden Jakobe for et Aarstid tilbage gik gennem den samme Port, var Eberhardts Duelighed, hans samvittighedsfulde Pligtopfyldelse og navnlig hans rette embedsmandsmæssige Tænkemaade bleven belønnet af hans Overordnede med endnu en lille Forfremmelse paa Myndighedernes hundredtrinnede Rangstige. Paa hans forrige Plads ved Pulten i det fremmerste Værelse stod nu en anden ung, haabefuld Bevarer af Overleveringen i det mægtige Statsmaskineri, medens han selv havde faaet en egen lille Kontorstue ved Siden af med et rigtigt Skrivebord og en Armstol. Den mærkeligt kortærmede sorte Frakke, der var blank paa Albuerne